

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: شمس الدین شیتور
برگردان از: حمید محوی
۲۷ جنوری ۲۰۱۳

گروگان گیری در الجزائر :

جعبه پاندورا (۱) در مالی (مالیستان) به ما ارتباطی ندارد

«سرمایه داری جنگ را با خود حمل می کند همانگونه که ابر رعد و برق را با خود حمل می کند»

(ژان ژورس)

چهارشنبه ۱۶ جنوری ناگهان ما را به بیست سال گذشته پرتاب کرد، یعنی دورانی که الجزائر برای ادامه حیاتش مبارزه می کرد. موضوع چیست؟ گروگان گیری حجیم در یکی از مراکز استخراج نفت و گاز در منطقه مرزی با لیبیا، در آمیناس (یا آمیناس) واقع در ۲۶۵ کیلومتری شمال شرقی ایلیزی، در ۸۱۵ کیلومتری ورقله و در ۷۳۰ کیلومتری حاسی مسعود و تقریباً در فاصله ۱۵۰۰ کیلومتری اجزیره پایتخت الجزیره. سال ۲۰۱۰، سایت آمیناس ۵۰۰۰۰ بشکه در روز نفت سبک - گاز طبیعی و به همچنین ۹ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی در سال تولید می کند، یعنی ۱۲ درصد تولید ملی گاز. این مرکز استخراج گاز ۱۸ درصد صادرات گاز الجزائر را تشکیل می دهد.

حمله نیروهای ویژه ارتش الجزائر برای آزاد سازی گروگانها از چنگ یک گروه اسلامگرا، به گفته آژانس خبری الجزائر، پنجشنبه شب خاتمه یافت. هیچ گزارشی درباره این عملیات منتشر نشده است. صدها کارگر الجزائری و حدود چهل نفر از کارمندان خارجی روز چهارشنبه توسط یک گروه وابسته به القاعده در مرکز آمیناس در مرکز شرق الجزائر به گروگان گرفته شدند. گروگان گیران در بیانیه ای اعلام کردند، که حرکت آنها در پاسخگویی به مداخله علیه اسلامگرایان مسلح در شمال مالی توسط ارتش فرانسه انجام گرفته، مضافاً بر این که الجزائر نیز به فرانسه اجازه داده است که از حریم هوایی کشورش برای عبور شکاری بمب افکن ها به هدف بمباران شمال مالی استفاده کند. یعنی موضوعی که وزیر امور خارجه فرانسه نیز در رسانه ها تأیید کرده و اظهار داشته است که

«الجزایر استفاده از حریم هوایی اش را مجاز دانسته است و ما از این کشور سیاستگذاری می کنیم». در نتیجه روشن است که ما علی رغم میل باطنی مان «همکار» هستیم.

در رسانه ها مجوز الجزائر برای استفاده از حریم هوایی اش توسط فرانسه را به گونه ای منعکس ساخته اند تا این موضوع را به عنوان حرکتی معنی دار و اساسی جلوه دهند و ما را شریک «جرم» نشان دهند. بر اساس آخرین گزارشات مقامات امنیتی الجزائر، پنجشنبه، در حمله نیروهای ویژه ارتش الجزائر به مجموعه گاز «تیگانتورین» در آمیناس در شرق کشور در عملیات رهائی گروگان ۳۰ گروگان و دست کم ۱۱ اسلامگرا کشته شدند. در این گزارش آمده است که، مثل سالهای ۹۰ در جنگ داخلی حاکمیت الجزائر علیه تروریست ها هیچ گاه وارد مذاکره نشد، نه مذاکره، نه تهدید، نه تسلیم، «ما می گوئیم، در رویارویی علیه تروریست ها، امروز، مثل دیروز و در آینده مذاکره ای در کار نخواهد بود» و این «موضع گیری ما در الجزائر از مدتها پیش شناخته شده است».

گروگانگیری های مهم دیگر

تمایلات کشورهای غربی در امور داخلی کشورهای دیگر جای شگفتی بسیار دارد. رسانه ها چند جمله منتشر کردند که گواه بر همین تمایلات است. دیوید کامرون خوشحال نیست، و می پرسد چرا الجزائر می او را مطلع نکرده اند، امریکائی ها نیز اظهار نگرانی کردند تا جائی که یک هواپیمای برداتور (پهپاد) بر فراز مرکز گاز فرستادند، که می توانیم تصور کنیم که مجوز چنین پروازی را داشته اند، و برای تکمیل این آلبوم می توانیم از واکنش دولت ژاپن یاد کنیم که از الجزائر خواست که فوراً عملیات را متوقف کند.

در اینجا گروگانگیری هائی را که جزء ناملایمات زندگی و جزء لاینفک دوزخیان زمین است یادآوری می کنم. ۵ و ۶ سپتمبر ۱۹۷۲، طی بازیهای المپیک در مونیخ، ۱۱ عضو نمایندگی اسرائیل در جریان این گروگانگیری کشته شدند. ۲ نفر از آنها توسط گروگانگیران، و ۹ نفر در تیراندازی توسط پلیس المان (مترجم : در این واقعه ۱۷ نفر کشته شدند). ۴ نومبر ۱۹۷۹، در تهران، ۵۲ امریکائی در سفارت ایالات متحده اسیر شدند، و ۴۴۴ روز بعد با مداخله الجزائر، و پس از شکست عملیات رهائی گروگانها توسط تیم کوماندوئی امریکا در اپریل ۱۹۸۰ آزاد شدند. ۶ و ۷ نومبر ۱۹۸۵، در بوگوتا (کلمبیا) ۴۰۰ نفر در کاخ دادگستری توسط ام ۱۹ (یکی از سازمانهای چریکی کلمبیا) به گروگان گرفته شدند. در حمله پولیس حدود ۱۰۰ نفر کشته شدند. ۱ تا ۳ سپتمبر ۲۰۰۴ در یک مدرسه در بسلان (اوستی شمالی در قفقاز)، کوماندوی چیچن حدود ۱۲۰۰ نفر، کودک و والدین و آموزگاران را گروگان می گیرند. حمله نیروهای روسیه با ۳۳۱ کشته و حدود ۴۰۰ زخمی خاتمه می یابد. و سرانجام فبروری- مارچ در صحرای الجزائر، ۳۲ گردشگر المانی، سویسی، هالندی و اتریشی در چند گروه توسط سلفی ها به گروگان گرفته می شوند. یک گروگان المانی در اثر آفتاب زدگی می میرد و دیگران در ماه می با مداخله عملیات نظامی الجزائر آزاد می شوند، و سپس در ماه اگست در مالی با پرداخت باج.

لازم به یادآوری می دانم که قطعنامه ۱۹۰۴ دسمبر ۲۰۰۹ به درخواست الجزائر به تصویب رسید که پرداخت باج را منع می دارد. ولی دولت نیکلا سرکوزی نخستین دولتی بود که این قطعنامه را زیر پا گذاشت و برای رهائی گروگانهای هم وطنش باج پرداخت کرد. دوبار که فرانسه برای آزاد سازی گروگانها اقدام کرده، به مرگ گروگانها انجامیده است، مانند دو سال پیش از این در جریان گروگانگیری در موریتانی، و اخیراً در سومالی که به مرگ ۳ نفر انجامید که یکی از آنها عضو مدیریت عمومی امنیت خارجی بوده است.

مشکل مالی پیش از همه یک مشکل استعمارزدائی نیمه کاره، از هر دو سو می باشد، از سوی مالی ها و به همینگونه به خاطر طرز تفکر استعمارگران قدیمی. پیش از مالی، تروریستها، باید مشخصاً بگوئیم که هدیه تخریب لیبیا توسط

غربی ها و از جمله خود فرانسه است. الجزائر کمابیش از مرزهایش محافظ کرده است. چه اتفاقی می افتاد اگر الجزائر به فرانسه اجازه استفاده از حریم هوایی اش را نمی داد؟ یک مسافت ۳۰۰ کیلومتری بیشتر برای هواپیماهای فرانسوی الجزائر را از مداخله معاف می کرد. با این وجود این حمله از مدت‌ها پیش برنامه ریزی شده بود و در نتیجه باید انجام می گرفت.

واکنش در رویارویی با گروگان گیری همیشه مشکل است و هر کدام ویژگی خاص خود را دارد. در مورد گروگانگیری در الجزائر، نیروهای ویژه همزمان با تمام مشکلات قابل تصور روبه رو بودند: ابتداء، خود محل یک بمب احتمالی بود، در صورتی که گاز آزاد می شد، علاوه بر این گروگانگیری پر جمعیت بود و ۶۰۰ نفر در یک فضای وسیع، بین مخازن، برجها، تجهیزات مختلف و لوله کشی ها، و می بایستی گروگان گیران را تک تک خنثی ساخت. سرانجام، نکته مهم، گروگان گیران «کلاسیک» معمولا داوطلب شهادت نیستند. در نتیجه برای کارشناسان از هر نوع - به ویژه برای کارشناسان الجزائر مسلح چندان مناسبی ندارد که دائما تکرار کنند «تنها همین کار باقی می ماند که باید انجام دهیم» و از چیزی حرف بزنند که از آن اطلاعی ندارند. کلود گالوا، رئیس قدیمی پولیس ویژه فرانسه در تلویزیون توضیح می داد که وقتی تعداد گروگانها زیاد است، عملیات رهائی گروگان خیلی مشکل می شود، و این مورد کنونی است. از دیدگاه او، نیروهای ویژه الجزائر کار خودشان را به خوبی انجام دادند، آنها به زمان نیاز داشتند که حفاظت از محل را تأمین کنند.

دوستان ما کجا هستند؟

در این مورد، مشکل بتوانیم بازیگران اصلی را تشخیص دهیم. با ما از تروریستهای سنگین اسلحه یا تا به دندان مسلح حرف می زنند. ولی مسلح شده توسط چه کسانی؟ پول سیگار، پول مواد مخدر یا پول کالای دیگری؟ دو مسیر در اینجا قابل تشخیص بود: قطر و انبار اسلحه لیبیا که پس از اعدام بی دادگاه قذافی متفقین در هایش را به تروریستها تقدیم کردند.

گشودن صندوق پاندورا و ریزش مالی:

رویداد خیر، گروگانگیری، نان مقدس برای رسانه هائی که در مورد حرکت نظامی نیروی زمینی فرانسه در مالی چیزی برای گفتن نداشتند، یعنی نیروهائی که فعلا در انتظار عملیات آکروباسی کشورهای مجاور روی زمین میخکوب شده اند.

درست است که به سوی جابالی حرکت کرده اند، ولی اهالی مالی را در مقابل اسلامگرایان قرار داده اند. در مجموع، عملیات مالی با طرح نامناسب و محاسبات اشتباه، عملیاتی بود که در آغاز به شکل عملیات برق آسا معرفی کردند. بر این اساس، نفرات فرانسه به ۸۰۰ رسیده و پاریس دائما متحدان اروپائی اش را فرامی خواهند، ولی متحدان برای شرکت در این ماجراجویی شتابی از خود نشان نمی دهند. فرانسوا هولاند، سرانجام رئیس جمهور می شود و در فرانسه او را «رئیس جنگ» می نامند. در تمام رسانه ها، روزنامه ها، رادیوها، تلویزیون ها اعلام می کنند که او «واقعا از وقتی که اعلام جنگ کرد رئیس جمهور شد». مانند بوش پس از اعلام جنگ علیه عراق، و مانند اوباما «رئیس جنگ» پس از مرگ بن لادن، یا مانند سرکوزی پس از حمله به لیبیا، ولی فرانسوا هولاند در زمین بی ثباتی حرکت می کند. دوویل پن در این مورد گفته است «این آن فرانسه ای نیست که من خواهان آن هستم». چه باید کرد وقتی چند دهکده به اشغال در می آید. طی مدت‌ها، فرانسه به جنبش ملی رهائی بخش "ازواد" که طرفدار تجزیه بود، کمک کرده است؛ حالا به مالی کمک می کند.

این ماجراجوئی نو استعماری برای مواد اولیه، جمله "پل والرئ" را تداعی می کند: «جنگ کشتار افرادی است که یک دیگر را نمی شناسند به نفع کسانی که یک دیگر را می شناسند ولی یک دیگر را نمی کشند.»

الجزائر علی رغم میل باطنی اش ماجراجوئی استعماری فرانسه را تمدید کرده است، قطعات فرانسوی در سنت خالص «مسلح شویم و برویم» (اصطلاح فرانسوی) برخاسته اند و در عین حال اروپائی ها را تحریک می کنند که با بی میلی پایشان را روی زمین می کشند و افریقائی هائی که گوش به فرمان هستند. این کشورها سربازان خود را که نه آموزش مناسبی دیده اند و نه تجهیزات مناسبی دارند به جبهه جنگ خشونت باری گسیل می کنند. جنگ گسترش خواهد یافت و اطمینانی در کار نیست که وقتی جعبه پاندورا را در "مالیستان" (بر وزن افغانستان) باز کردند، بتوانند به این زودبیا در آن را ببندند. جنگ ادامه خواهد یافت. برای الجزائر بسیار ضروری خواهد بود که وارد منازعه ای نشود که به او ارتباطی ندارد.

Professeur Chems Eddine Chitour
Ecole Polytechnique enp-edu.dz

توضیحات مترجم :

۱) پاندورا، "جعبه پاندورا". این روزها در بسیاری از مقالات در مورد حضور القاعده در مالی، از اصطلاح جعبه پاندورا استفاده می کنند. در مقالات پیشین من این اصطلاح را (بخوانید از روی تنبلی) به شکل جعبه جادویی ترجمه کردم ولی در اینجا خود این اصطلاح را به کار می برم و در نتیجه توضیح مختصری را در مورد جعبه پاندورا یا صندوق پاندورا که اصل آن سیوی پاندورا می باشد، ضروری می بینم.

در اساطیر یونانی، پرومته آتش را از خدا می رباید و آن را به انسانها هدیه می کند. زنوس برای انتقام به ولکان دستور می دهد تا زنی از خاک و آب بیافریند. این زن از خدایان متعدد استعدادهایی را به عنوان هدیه دریافت می کند: زیبایی، بلندپروازی، هوش، و غیره... ولی هنر فریبندگی و اغوا کردن. او را پاندورا نامیدند که به زبان یونانی به معنای «آن است که تمام استعدادها را دارا می باشد». سپس، پاندورا را به نزد پرومته فرستادند که با ازدواج کند، ولی پرومته هدیه زنوس را نپذیرفت. ولی اپیمته، برادر پرومته به دام او افتاد و با او ازدواج کرد. روز ازدواج آنها، زنوس سبویی به او هدیه داد که حاوی تمام بدبختی ها و دردها و رنجهای بشریت بود. زنوس او را از گشودن در این سبو منع کرده بود، ولی از روی کنجکاوای پاندورا این سفارش را رعایت نکرد و در سبو را باز کرد و اینگونه بود که تمام مصیبتها روی زمین پراکنده شد. تنها امید در عمق سبو باقی ماند، که حتی به انسان ها اجازه نمی داد که بدبختی هایشان را با آن تحمل کنند. این اسطوره بعدها و به تدریج به عنوان اصطلاح رایج شد، و «جعبه پاندورا یا پاندورا» به شکل استعاری برای علت مصیبتها در ادبیات و زبان رایج گردید.

گاهنامه هنر و مبارزه

۲۶ جنوری ۲۰۱۳

مرکز مطالعات جهانی سازی، ۲۰ جنوری ۲۰۱۳

<http://www.mondialisation.ca/prise-dotages-en-algerie-boite-de-pandore-du-malistan/5319746>